

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 21 (1959-1960)
Heft: 3 [i.e. 4]

Artikel: Senta Simon : wien i zum Dichte cho bi
Autor: Simon, Senta
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-188001>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 22.11.2024

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Senta Simon

Gebore 1915, läbt z' Lotzwil by Langenthal as Huusfrau und Mueter vo drüü härzige Chind. Ihre Ma fühert e Läderfabrigge. Schrybt im Oberaargauerdialäkt, wo is Bärndütschen übergöht.

Wien i zum Dichte cho bi

Was söll me do säge, wenn eim öpper froggt, worum me heig agfange dichte? I chönnt churz u bündig antworte: «Wil i ha müesse!» Aber i bi e Bärnere u bi ene heisst's: Nume nid gsprängt.» So wott i afen einisch zgrächtem nochedänke. Worum eigetlech, worum han i agfange dichte? — 's chönnt sy, dass es Sömli i mer errunnen isch! Zersch het's müesse ryffe, u nächhär isch langsam e früsche Trib gwachse, wo usedrückt het a ds Liecht.

Aber wohär isch das Sömli cho? Villicht het mer's der Luft zuetreit, a däm Herbschttag, won i bi mym Grossvatter uf de Zimäntröhre umeklätteret bi, d Schöibeseck voll Surgrauech, d Züpfli si nume so gfloge. Do, uf einisch han i der Herbschtluft ghört, i ha müesse lose was er seit, wenn ne glych nid rächt verstanget ha, aber spile hätt i nümme möge. I ma mi no guet bsinne, zum Grossmüetti bin i, i ds Stübli ine, u ha mi in e Kanapee-Egge drückt. «Worum bisch so still?» frog't mi. Aber d Antwort isch usblibe. —

Villicht isch ds Sömli aber im ne Lied vo der Muetter gläge. Wenn i i mym Bettli zuedeckt bi gsi u mys «Walt Gott, bhüetis Gott, vor allem Böse, Amen» bättet ha gha, isch d Muetter öppen a ds Klavier gsässe u het gsunge. Sie het e schöni Stimm gha u mir isch's ab em Zuelose ganz aarig worde. Wenn i ou d Öigli fescht zuedrückt ha, isch doch mängisch öppis Nasses uf mys Chüssi abetroffet. Aber im Troum bin i ire Bluemematte gschlofe u d Ängeli hei uf mi abegluegt.

Villicht isch das Sömli vom Stärnehimmel abefalle, won i dri ufe gstuunet ha; oder was weiss i. Es isch uf einisch do gsi. Zersch han is sälber gar nid gwusst, was guggers für nes Pflänzli drus wachst. 's isch mer gsi, es müess e kurlige Name ha, aber die rächte Wort han i nid gfunge derzue. Es brucht halt Zyt. Erscht won i die Wort myne Ching ha chönne i ds Müüli legge, do isch's du gange. Es het d Gattig gmacht, das Pflänzli fäng hübscheli afoh blüeje. Bhüetis, es si nid bsungers apartigi Blüemli gsi wo ufgange si, aber wil sie gfalle hei, han i gly Fiduz übercho, mi näb de Chindervärsli no a angeri Sache zwoge. 1950 isch im Schwyzerlüt-Verlag z Fryburg mys erschte Gedichtbändli usecho u sider sin ihm im glyche Verlag drü wyteri nochegange. Der Herr Dokter Schmid, wo sys Läbe i Dienscht vom Schwyzerdütsch gstellt het, isch mir Wägwyser u Hälfer gsi. Drum ghört die schönschti Blueme us mym Buggee uf sys Grab.

Senta Simon